

Римъ; Herein, Kafko и т. н., за *Ипра*; Schwebel, Fischer, Bormann, Streckfuss и т. н. за *Берлинъ*; Loftie, Hebershon, Dilke, Ainscough, Wheatley, Sharpe, Besant, Thornbury и т. н. за *Лондонъ*, за да не изреждаме останалитѣ второстепенни градове на Европа.

Убѣденъ съмъ, че съ трудове отъ областта на чистата астиграфия или съ такива отъ областта на орографията ни въобще, засѣгащи всички български покрайнини, ний въ скоро врѣме ще имаме една по-завидна отечествена история. Въ тая насока нужно е да се побърза, защото животѣ истории на заселищата ни, за смѣтка на писменни и други паметници, а именно *старитѣ ни хора*, измиратъ и занасятъ съ себе си и прѣдания и свидѣтелски данни. Безъ прѣувеличение въ тая смисълъ можемъ каза, че днесъ сме въ надвечерието на една изтичаща, фолклорна давностъ, съ просрочването на която рискуваме иска си къмъ собственитѣ си дѣди—историята си *българския фолклоръ*.

Авторътъ.
